

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy – SWSD Irena Sobieska (sprawozdawca)
Sędzia - doradca podatkowy – SWSD Urszula Byczkowska
Sędzia - doradca podatkowy – SWSD Janusz Cybulski

Protokolant - Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP Pana Witolda Franc

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2021 r.
sprawy Pani doradcy podatkowego nr wpisu

obwinionej o czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 130), poprzez przesłanie w dniu 17.07.2018 r. do Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie pisma sprzecznego z zasadami etyki zawodowej doradców podatkowych, w postaci wniosku o przeprowadzenie audytu w przedmiocie wydawanych orzeczeń w jej sprawach toczących się przed sądami administracyjnymi obu instancji, gdzie treść i retoryka przedmiotowego wniosku stanowi naruszenie przepisów art. 36 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym, poprzez wnioskowanie o przeprowadzenie czynności, które nie znajdują oparcia w przepisach powszechnie obowiązującego prawa - co oznacza, iż obwiniona wbrew obowiązkowi, tego prawa nie zna, oraz używanie sformułowań wskazujących na postawę antysemitką, w sytuacji kiedy jakkolwiek przejaw rasizmu czy ksenofobii należy uznać za naganne, a przez to nieliczące z zawodem zaufania publicznego jakim jest zawód doradcy podatkowego.

na skutek odwołania wniesionego przez obwinioną
od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łódzkiego
z dnia 28 lutego 2020 r. sygn. akt SD 301/19

1. na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi z dnia 28 lutego 2020 r. sygn. SD 301/19
2. na podstawie art. 636 § 1 kpk kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Uzasadnienie

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi po rozpoznaniu na rozprawie dnia 28 lutego 2020 r. uznał Obwinioną za winną zarzucanego jej czynu polegającego na nienależyтым wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem, poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 130), poprzez przesłanie w dniu 17.07.2018 r. do Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie pisma sprzecznego z zasadami etyki zawodowej doradców podatkowych, w postaci wniosku o przeprowadzenie audytu w przedmiocie wydawanych orzeczeń w jej sprawach toczących się przed sądami administracyjnymi obu instancji, gdzie treść i retoryka przedmiotowego wniosku stanowi naruszenie przepisów art. 36 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym, poprzez wnioskowanie o przeprowadzenie czynności, które nie znajdują oparcia w przepisach powszechnie obowiązującego prawa - co oznacza, iż obwiniona wbrew obowiązkowi, tego prawa nie zna, oraz używanie sformułowań wskazujących na postawę antysemicką, w sytuacji kiedy jakikolwiek przejaw rasizmu czy ksenofobii należy uznać za naganne, a przez to nieliczące z zawodem zaufania publicznego jakim jest zawód doradcy podatkowego.

Dnia 20 maja 2020 r. do Krajowej Izby Doradców Podatkowych wpłynęło odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (dalej: WSD), w którym Obwiniona wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz przekazanie do ponownego rozpatrzenia z powodu wyjątkowości jej sytuacji.

Ponadto Obwiniona przesłała (data wpływu: 12.04.21r.) wniosek o odroczenie rozprawy z powodów zdrowotnych, z dołączonym zaświadczeniem lekarskim oraz skierowaniem do pracowni diagnostycznej i laboratorium, pochodzącymi od lekarza pierwszego kontaktu. Sąd stwierdził, iż zgodnie z art. 374 par. 1 kpk oskarżony ma prawo brać udział w rozprawie, lecz to sąd uznaje czy jego obecność jest obowiązkowa. W niniejszej sprawie Sąd wezwał obwinioną na rozprawę pismem z dnia 4 marca 2021 r. wskazując, że stawiennictwo obwinionej jest nieobowiązkowe.

Biorąc pod uwagę przepisy art. 117 par 2a kpk usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby obwinionej dotyczy obecności, która była uznana przez sąd jako obowiązkowa. Wtedy to wymagane byłoby, przedstawienie zaświadczenia potwierdzenia niemożności stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie przez lekarza sądowego, i tylko wówczas sąd, zgodnie z art. 117 par 3 kpk, nie może prowadzić czynności procesowej.

W niniejszej sprawie stawiennictwo obwinionej było nieobowiązkowe i wyżej wymienione przepisy nie mają zastosowania. Sąd postanowił, iż nieobecność obwinionej nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania. Sąd zauważa, że obwiniona wystąpiła już o zmianę terminu rozprawy wyznaczonej na 17.07.2020 r. pismem z dnia 17.07.2020 r. i sąd wówczas uwzględnił wniosek obwinionej. Zważywszy, że stawiennictwo Obwinionej na rozprawie jest nieobowiązkowe i biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Sąd postanowił nie uwzględniać wniosku Obwinionej.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela pogląd Sądu Dyscyplinarnego, że doradca podatkowy powinien dbać, aby jego zachowanie nie naruszyło powagi sądu, urzędu lub instytucji przed którymi występuje. W kontaktach z przedstawicielami władzy publicznej doradca podatkowy zobowiązany jest do działań zgodnych z prawem i zasadami etyki zawodowej oraz do powstrzymywania się od wszelkich czynności mogących doprowadzić do obrazy lub naruszenia godności osób. Z punktu widzenia tych przepisów należy zgodzić się z Sądem Dyscyplinarnym, że treść sformułowań zawartych w piśmie z dnia 17 listopada 2018 r. była zachowaniem niestosownym i prowokacyjnym, które nie mieści się w powadze wykonywanego zawodu doradcy podatkowego, a w szczególności jest naganne w aspekcie etyki zawodowej.

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego, wykonywanym przez osoby dysponujące profesjonalnym przygotowaniem, działające z należytą starannością, posiadające odpowiednie kwalifikacje teoretyczne i praktyczne. Ponadto osoby wykonujące ten zawód powinny zachować się w sposób ponadprzeciętny z moralnego i etycznego punktu widzenia.

Zachowanie Obwinionej przed Sądem Dyscyplinarnym potwierdziło tylko i usankcjonowało stanowisko Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym).